

המשמש. הם התחילהו לטעות ולשזר חבלים שהם רצוי לעשות לו לאלה לתפיסת השימוש. תוך כדי כך הם למדו לשזר פשתן לחבלים חזקים ושטוחים, ולחבלים מרובעים ולחבלים עגולים, ובסוף הכנינו את כל החבלים הדרושים.

אז' מאוילקח את הנשק המכושף שלו, ויצא יחד עם אחיו. הם לקחו איתם אוכל וחבלים ששזרו ודברים נוספים אחרים ויצאו אליו.

הם הלכו כל הלילה וכשבא יום עצרו במדבר והתחבאו כדי שהשימוש לא תרגיש בהם. בלילה הם המשיכו בדרכם ולפניהם השחר שוב התחבאו. קר הם הגיעו רחוק מאד, עד למקום בו השימוש עליה לשמיים.

הם התחילהו לעבוד ומשני צדי המקום זהה בנו מחמר קירות ארוכים וגובהים, ובקתוות מענפי עצים, בהן יכולים להסתתר. וכשגמרו כל זאת הכנינו את הלולאה מחבלים, ושםו בין הקירות, ואז האחים של מאוי נשכבו מצד אחד של המקום בו השימוש עליה, ומואי עצמו נשכב בהמתנה הצד השני.

מאי החזיק בידו את הנשק המכושף שלו, עשוי

יום אחד החליט מאוי שהזמן מאז זריחת השימוש ועד שקיועתה הוא קצר מדי והשימוש שוקעת כל יום מעבר לאופק מוקדם מדי. הימים נראו לו קצרים מאוד.

לכן يوم אחד אמר מאוי לאחיו "הבה נתפوس את השימוש במלכודת ונכricht אותה לנوع לאט יותר, כדי שלבני-אדם יהיה יותר זמן לעובדה, ויכלו להפיק תועלת רבה יותר.

האחים אמרו "איך תעשה זאת. הרי אי-אפשר להתקrab לשימוש כי החום שלה עז מדי".

על קר ענה מאוי "האם איןכם זוכרים את הדברים הרבים שכבר חולلت? לא ראייתם איך אני הופך לדמותה של כל ציפור שביער. גם אתם ואני דמוים לבני-אדם אך אני על ידי קסמים שלי אוכל להחליף את צורתי מ אדם לציפור ומציפור אחת לשניה, עד שבהדרגה אהפוך לכל ציפור שבעולם, ואחר קר שוב לדמות של בן-אדם. لكن, אחי, אוכל בעזרת קסמים שלי לעשות גם דברים אחרים מופלאים שעולים על דעתך".

כאחחים שמעו זאת הסכימו לעזר לו בכיבוש

"את טאמא-נווי-רא?"

בסוף שחררו אותה והמשיכו חלשה, מוכה ופצעה המשיכה בדרכה, אבל באיטיות. מאוי ואחיו חזרו משם הביתה.

מאוי הוא אל בעל עצמה רבה המופיע באגדות של עמי האיים באוקיאנוס השקט ובמיוחד בחוואיי וני-זילנד על שמו נקרא הא' מאוי בקבוצת א' חוות. אגדות רבות הקשורות בדמות זו.

מעצם הולסת של האם הקדמנית שלו מורי-ראנגה-ונואה. הוא אמר לאחיו "הסתתרו היטב ולא תגלו את עצמכם לשמש כי היא תיבהל. תמתינו בשקט עד שראשה ורגליה הקדימות יכנסו לתוך המלכודת. וכשאני אקראי, משכו בכוח את החבליים משני הצדדים. אז אני יצא וatkuf אותה, אך אתם תחזיקו את החבליים מתוחים כל הזמן. רק כשהיא התעיף מאד תעזבו אותה, אך תזכירו, אל תתנו לה לנוע למרות שהיא תזעק ותצרח".

בסוף יצאה השם ממקומה כמו אש המתפשטת לאורך ורוחב מעל ההרים והיערות. הראש שלו עבר את הלולאה גופיה נע קדימה עד שגם הרגליים הקדימות עברו אותה. אזי האחים של מאוי משכו חזק בחבליים. המפלצת התחליה להתגלגל ולהיאבק והמלכודת נעה קדימה ואחורה תוך כדי המאבק.

ואז מאוי-טיקטייקי קפץ עם הנשך המופלא שלו. השם צרחה והוא נהם בקול רם! מאוי הכה אותה בכוח והאחים החזיקו אותה כר זמן רב. תוך כדי כך הם למדו את שמה השני כי השימוש בעקה "מדוע אתם מכים אותי, בני-אדם. האם אתם לא מבינים את מעשיכם? למה תרצו להרוג